

A. T. İ. F.

ALMANYA TÜRKİYELİ

İŞÇİLER FEDERASYONU

ÇALIŞMA PROĞRAMI

VE

TÜZÜĞÜ

A.T.i.F. in KURUCU DERNEKLERİ

DARMSTADT ve CİVARI TÜRK İŞÇİ DERNEĞİ
STUTTGART ve GENİŞ ÇEVRESİ TÜRK İŞÇİ DERNEĞİ
MINDEN TÜRKİYELİ İŞÇİ ve ÖĞRENCİ DERNEĞİ
DUİSBURG TÜRK İŞÇİLERİ CEMİYETİ
AACHEN TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ
BERLİN TÜRKİYELİ İŞÇİLER DERNEĞİ
SALZGİTTER TÜRK İŞÇİ DERNEĞİ
VELBERT ve ÇEVRESİ TÜRK İŞÇİLERİ CEMİYETİ
NÜRNBERG-FÜRTH ve TÜRKİYE İŞÇİ GENÇLİK DERNEĞİ
HAMBURG ve ÇEVRESİ TÜRK İŞÇİ DERNEĞİ

VERANTWÖRLICH: İm Sinne des Pressegesetzes

EROL YURDAKAN, 1 Berlin 36 postfach 360171

EIGENDRUCK: İm Selbstverlag

YAZIŞMA ADRESİ: EROL YURDAKAN, 1 Berlin 36 postfach 360171

Fiatı : 1,- DM

almanya türkiyeli işçiler federeasyonu çalışma programı: 78 Hg6

Uzun zamandır Batı Almanya'da bulunan biz Türkiyeli işçiler bugüne kadar, çeşitli şehirlerde belirli talepler etrafında toplandı ve derneklerimizi kurduk.

Bugün Batı Almanya'nın çeşitli şehirlerinde birçok dernek, çeşitli baskılara, haksızlıklara ve sömürüye karşı mücadele vermeye çalışmaktadır. Bu bölük pörçük mücadelelerin kalıcı başarılar elde edemeyeceğini pratikte çoğumuz gördük.

Biz, Türkiyeli işçi derneklerinin bu bölük pörçük mücadelelerinin birleştirilmesiyle kalıcı başarılar elde edebileceğine inanıyoruz. Ayrıca, diğer yabancı işçilerin ve Alman halkının desteği başarılarımızı perçinleştirecektir.

ülkemizin durumu ve buralara gelme sebebimiz:

Ülkemizdeki çeşitli iktidarlar bugüne kadar yurdumuzu, yeraltı ve yerüstü kaynaklarıyla birlikte çeşitli emperyalist devletlere peşkeş çekmişlerdir.

Yurdumuzun, emperyalist ülkeler tarafından aralıksız yüzyıldan fazla bir zamandan beri çeşitli metotlarla sömürülmesi; yurdumuzda yoksulluğu, açlığı, sefaleti ve işsizliği durmadan arttırmıştır.

Halkımızın çeşitli kesimlerinin, bağımsızlık ve demokrasi uğruna verdiği mücadeleler, son on yıl içinde yeni boyutlara erişmiştir. İşçiler grevler ve demokratik gösterilerle, sömürüye ve her türlü baskıla-

ra baş kaldırmış,yoksul köylüler toprak ağalarının ellerinde bulunduğru topraklara elkoymuş,küçük üretici köylüler,mahsullerine verilen düşük fiatlara karşı miting ve gösteriler yapmış,öğrenci gençliğin başlattığı demokratik mücadele bütün gençliğin mücadelesini kucaklamıştır.

Halkımızın bu mücadelesi,gerici iktidarlar tarafından onbinlerce işçi,köylü,genç,aydın ve devrimciyi zandanlara tıkarak,yüzden fazlasını katlederek,idam sehpaları kurarak,işkence tezgahları işletilerek önlenmeye çalışılmıştır.Ama halkımızın mücadelesi geçici yenilgilere uğratılmasına rağmen,bu yenilgilerden sonra mücadeleye yeni ve daha sağlam bir metotla devam etmiştir.

Emperyalist sömürü neticesi,yurdumuzdaki endüstri gelişmemiş ve yurdumuz emperyalistlerin bir pazarı haline gelmiştir.Onlar yoksul ülkelerden sömürerek ülkelerine götürdükleri her türlü ham maddeyi işleyerek biz yoksul ülkelere geri satmışlardır.

Buna paralel olarak bu ülkelerde sermaye,durmadan artmış,endüstri ilerlemiş ve kendi ülkelerindeki işgücü sermayeye paralel olarak artmamıştır. Patronların habis kar hırsı yabancı işgücü talep etmiştir.

Emperyalist sömürü neticesi,ülkemizde durmadan artan işsizlik, iktidarlar için bir tehlike olmaya başlamıştır.Ekonomik buhranın ülkemizde devamlı oluşu,işsizlik problemini çözemediğinden,çeşitli emperyalist ülkelerin iş-gücü talebine onbeş yıl kadar önce Türki-

ye'deki iktidarlar cankurtaran simidi gibi yapışmışlardır.Kısaca emperyalist sömürü,emperyalist ülkelerdeki sanayinin gelişmesini sağlarken,öbür yandan sömürdüğü ülkelerin halklarını işsizliğe boğmuş ve ekonomilerini alt-üst ederek kendi ekonomisine bağlamıştır.

Biz Türkiyeli

işçilerin buralarda çalışmak için bulunmamamızın esas sebebi budur.Böylece emperyalist devletler daha da zenginleşecekler,yoksul ülkelerin iktidar sahipleri işsizlik probleminde geçici de olsa işsizlerin bir kısmının yurtdışına gönderilmesiyle temelden sallanan iktidarlarını birazda olsa sağlamlaştırmaya ve döviz ihtiyaçlarını karşılamaya çalışacaklardır.

ekonomik kriz ve nedenleri:

Ekonomik krizler patronların fazla kar hırsından doğarlar.Bu pratikte şöyle olur: Patronlar pazarlardaki talebi karşılamak için çok çeşitli ve çok miktarda mal üretirler.Pazarlara yeterinden fazla mal dolarsa,pazarların talebi düşerse veya talep ortadan kalkarsa, patronlara fabrikalardaki işçileri azaltmak veya fabrikaları kapatmaktan başka yol kalmaz.Fabrikalardaki üretim miktarı düşürüldükten veya fabrikalar kapatıldıktan sonra patronlar,ellerinde birikmiş olan,bizlere fazladan ürettirdikleri malları aylarca satmaya devam ederler.Fabrikalarda kısa çalışma uygulamalarına gidilmesi ve işçilerin fabrikalardan kitle halinde atılmaya başlanması ekonomik krizin başlangıç belirtileridir.Belli bir üretim dalında başlayan kriz zamanla diğer üretim dallarını da etkiler.Krizin diğer üretim dallarında da ortaya belirgin bir şekilde çıkması,ekonomik krizi ülke çapında genelleştirir.Batı Almanya'da ekonomik kriz,1973 yılının sonlarında inşaat şirketlerinde başlamış,daha sonra çeşitli etkenlerle otomobil ve diğer sanayi dallarına atlamıştır.Batı Almanyada iki yıldan fazla bir zamandan beri ekonomik kriz hüküm sürmektedir.İşsiz sayısının artması çeşitli tedbirlerle önlenmeye çalışıldıysada başarılı olamamıştır,tam tersine işsiz sayısı durmadan artmıştır.Bugün Batı Almanya'da işsiz sayısı resmi makamlara göre 1 milyon 350 bin kadardır.

Bu rakam son zamanlarda artmıyor gibi görünsede,aslında durum tersinedir.Çünkü yabancı işçiler kriz yüzünden peyder pey ülkelerine dönmektedirler.Örneğin son iki yıl içinde Türkiye'ye geri dönen işçi arkadaşlarımızın sayısı yüzbinin üzerindedir ve bu miktar var olan işsiz sayısına dahil değildir.Kapitalizmde krizler sürekli aralıklarla ve devamlı olarak ortaya çıkarlar.Emperyalistler,krizin getirdiği açlık,sefalet ve yoksulluğu sömürdükleri ülke halklarına ve kendi halklarının sırtlarına yüklemeye çalışırlar.

ekonomik kriz dünya çapında bir karakter kazanmıştır:

Bugün ekonomik kriz dünya çapında yaygındır.Emperyalist ülkeler içinde BatıAlmanya henüz en iyi durumdadır.

Ekonomik krizin genel bir karakter alması,herhangi bir ülkede başlamasına bağlı değildir.Emperyalist ülkelerin ekonomik krizleri,dünya pazarlarına bağlıdır.Emperyalistler,dünya pazarlarına hakim olmak için birbirleriyle rekabet etmek zorundadırlar.Bu da beraberinde,yukarıda denildiği gibi bol ve pazarların talebinden daha çok üretim yapılmasını gerektirir,çünkü onlar herkese kendi mallarını satmak isterler.

Dünya halklarının son yıllarda yükselen bağımsızlık ve demokrasi uğrunda mücadeleleri sonucu Çin-Hindi tamamen kurtulmuş,sömürge ülkelerin milli kurtuluş savaşları emperyalistlerin çıkarlarını kısmen ortadan kaldırmış,sömürüden daha fazla pay koparmak için emperyalistlerin güdümünde olan üçüncü dünya ülkeleri OPEC ve çeşitli hammadde üreten devletler teşkilatlarında birleşmişlerdir. Bütün bunlar,başta Amerikan emperyalizmi olmak üzere çeşitli emperyalist ülkelerin pazarlarının bir kısmını veya bu pazarlardaki çıkarlarını eskisine oranla azaltmıştır.Bu yüzden emperyalistlerin daha fazla sömürü için yaptıkları üretim mallarının pazar bulamadığından yığılması ve kahraman Çin-Hindi halklarının bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin başarılarının Amerikan ekonomisine vurduğu darbeler yüzünden Amerika'da fabrikalar durdurulmaya ve üretim azalmaya başlamıştır.Daha sonraları ise dünya pazarlarının genel olarak talebinin azalması ve dünya halklarının emperyalizme,her türlü gericiliğe karşı verdikleri mücadelelerin başarılarından dolayı,ekonomik kriz Avrupa'nın emperyalist ülke-

lerinde de başlamış ve böylece ekonomik kriz dünya çapında genel bir karakter almıştır.

Bugün, emperyalist devletler bu krizlerin getirdiklerini, sömürge yarı-sömürge ülkelerin halklarına ve başta işçi sınıfı olmak üzere kendi halklarına yüklemeye çalışmaktadırlar.

Tarihte, çeşitli krizlerin genellikle ya bir iç savaş, ya devrim ya da saldırgan bir savaşla çözümlendiği ispatlanmıştır. Şimdi emperyalistler, bir yandan bu krizi hafifletmeye çalışırken öte yandan, bir dünya savaşını hazırlamayı ihmal etmemektedirler.

ekonomik krizin sorumlusu işçiler değildir:

Patronlar kâr hırslarını tatmin etmek için nesiller boyu genel olarak halkı mülksüzleştirmişler, çoğunu işletmelerinde karın tokluğuna çoluk-çocuğuyla çalıştırmış ve iliklerine kadar sömürmüştür. Sermayenin ve üretimin kontrolü kar hırsı ile yanan patronların elinde olması, üretimin ihtiyaca göre ayarlanmasını engellemektedir. Patronlar bu yüzden ortaya çıkan krizlerde halkları sefalet ve yokluğa itmektir. Onlar işçilerin sırtından kesilen işsizlik parasını dahi vermemek için çeşitli zorluklar çıkartmaktadırlar.

Patronlar çalıştırdıkları işçilerin sırtından arttırdıkları sermayeleri zamanla emperyalist karaktere büründürmüşlerdir. Emperyalistler sömürücü ve hegemonyacı karakterleri yüzünden halkları gaddarca birbirine düşürmüşler, bazen de emellerine ulaşmak için kendi halklarını da diğer halklara karşı savaşa sokmuşlardır.

Bütün krizlerin sorumlusu işçiler değil, patronlardır.

ekonomik krizin bizlere getirdikleri:

Ekonomik kriz Batı Almanya'da birçok yabancı işçileri etkilemiştir. Bu etki, özellikle bizim de içinde bulunduğumuz ortak pazara üye olmayan ülke işçilerine daha fazla olmuştur.

Batı Almanya'da ekonomik krizin başlamasıyla birlikte yabancı işçilere yapılan baskılar daha da artmış, sömürü insafsızlaştırılmıştır. Varını yığını satarak buralara binbir güçlüğü karşılayarak gelmiş 50 binin üzerindeki turist işçi arkadaşımızın kaldıkları yerlere baskınlar düzenlenmiş, yakalandıklarında caniler gibi muamele görmüş, zindanlara tıkmış ve zorla Türkiye'ye gönderilmeye başlanmıştır.

İşsizlik oranı bütün milletlerden işçilerin sayılarına oranla çok biz Türkiyeli işçilerdedir.

İşsiz kalan yabancı işçiler ve özellikle Türkiyeli işçiler, iş ve işçi bulma kurumlarında (Arbeitsamt) ayrı muameleye tabi tutulmaktadırlar. Kurumlarda önce Alman, sonra ortak pazar ülkeleri sıralaması yapılmaktadır.

Patronlar işyerlerinde var olan krizden faydalanarak, çalışan arkadaşlarımıza baskı, tehdit ve diğer metotlarla daha fazla iş yaptırıyor ve akortları durmadan arttırıyorlar. Onlar daha az işçiye daha fazla iş yaptırma metotlarını geliştiriyorlar. Böylece işsizler durmadan artarken işyerleri bizim için cehenneme dönüşüyor.

emeklilik sigortası:

Emeklilik sigortası meselesi genel olarak, bütün Türkiyeli işçilerin, özel olarak da temelli geri dönen ve dönmek isteyen onbinlerce arkadaşımızı özellikle ilgilendirmektedir.

Emeklilik sigortası son zamanlara kadar yapılan anlaşmalara göre aşağıdaki gibi açıklanabilir.

A)- Eğer bir işçi yurduna geri dönerek emeklilik zamanını beklerse emekli olduğu zaman Türkiyedeki kanunlara göre emeklilik işlemini görecektir. Batı Almanya devleti, Almanya'da çalıştığı süre içinde kendisinden kesilen parayı Türkiye'ye gönderecektir. İşverenden kesilen primler ise Batı Almanya devletine kalacaktır.

B)- Eğer bir işçi yurda dönerken, kesilen emeklilik ücretlerini geri isterse; kendisine, kendisinden kesilen emeklilik parası eğer burada beş yıldan az çalışmışsa en az iki yıl sonra verilecektir. İşverenden kesilen primler Batı Almanya devletine kalacaktır.

Bundan da anlaşılacağı üzere; patronlardan kanunen bizler için kesilen primlere yani, bizlerin kanuni hakkına Batı Almanya devleti açıkça ve göz göre göre el koymaktadır. Bu ve benzeri anlaşmaların altına Türkiye hükümeti hayasızca imza atmaktadır.

Bizler apaçık şunu biliyoruz ki; Türkiyeli işçilerin çoğunluğu geri döndüklerinde bir fabrikada çalışma yerine, küçük bir iş tutmayı veya köylerinde tarlalarında çalışmayı düşünmektedirler. Bunun için çoğunluk bu kesintilerini geri almak taraftarıdır. Buna göre bu şekilde düşünen arkadaşların paralarını Batı Alman bankalarında iki yıl işletmek ayrıca başka çeşit bir soygundur.

çocuk paraları:

CHP-MSP Koalisyon hükümeti zamanında Batı Almanya ile bazı yeni anlaşmalar yapılmıştır. Bu anlaşmalardan biri, birçok işçi arkadaşımızı hayal kırıklığına uğratmıştır.

Batı Alman hükümeti bu dönemde çocuk paralarının ödenmesinde bazı değişiklikler yaptı. Bu değişiklikleri yapmada esas amacı; çocukları Batı Almanya'da olmayan yabancı işçilere ödenen çocuk paralarını kesmekti. Bu taslak ilk önce emperyalistlerin en azılı, faşist halk düşmanı uşağı Franko'ya kabul ettirildi. Hemen arkasından ise Ecevit hükümeti de bu anlaşmayı faşist Franko gibi kabul etti.

Bu anlaşmanın kabul edilmesinden önce, Ecevit hükümetinin dışişleri bakanı Turan Güneş aracılığı ile TİDF (Türk İşçi Dernekleri Federasyonu) genel kongresinde "Bu anlaşmaların işçiler yararına değiştirilerek bizlere faydalı olacaklarını ve haklarımızı gözeteceklerini" söyledi. Ama sonuç tam tersi oldu. Onlar böylece işçilerden yana olmadıklarını bir defa daha gösterdiler.

Birçok işçi arkadaşımız başlangıçta, Ecevit hükümetinin böyle bir anlaşmaya imza atmayacağına inanıyordu. Çünkü bu anlaşmanın işçileri soymak, onların normal haklarını gaspetmek olduğunu biliyorlardı. Çünkü bu arkadaşlar aynı zamanda Ecevit hükümetinin halktan yana, işçiden yana olduğunu CHP'nin propaganda yalanlarına bakarak inanıyorlardı.

Bizler bu pratikte patronların ve ağaların hükümetlerinin bizlerden yana olamayacağını gördük. Çünkü onlar gerçekte patronların ve ağaların hükümetleridir. Hiçbir hükümet; hem patronlardan ve ağalardan yana, hem de işçilerden ve halktan yana olamaz. Ancak bunlardan birinden yana olabilir.

Çocuk paralarının kesilmesi bizlerin üzerinde, ayrıca uygulanan bir soygundur. Bu karar işçilerin ve yoksul ailelerinin düşmanı bir karardır.

işçi ve işçi yakınları çocuklarının eğitim meselesi:

Biz yabancı işçilerin çocukları okullarda eşit eğitim ve eşit muamele görmemektedirler. Türkiyeli işçi çocukları için kendi dillerinde ilk öğrenim yapma imkanı verilmemektedir. Bazı okullarda bulunan Türkiyeli öğretmenler sadece Tarih, Coğrafya, Furtbilgisi ve Din dersleri gibi dersler vermektedir. Zaten bu öğretmenlerin azlığı daha fazla bir şey yapılabilmesini önlemektedir.

Alman ilkokullarına dil bilmeden göndermek zorunda kaldığımız çocuklarımıza hazırlık sınıflarında I yıl dil öğrenme süresi tanınmaktadır. Eğer çocuklarımız Alman eğitimcilerinin istedikleri şekilde gelişmezlerse ya geri zekalı çocukların okullarına (Sonderschule) ya da meslek dallarına ayrılmaktadırlar. İlkokullarda liselere gidecek çocuklar seçilmektedir. Ama bizlerin çocukları ise lise bölümüne sokulmamaktadır. Alman eğitim yuvalarının yabancı düşmanı ve gerici bir eğitim düzeni sürdürmelerinden ileri gelmektedir. Çünkü onlar genel olarak işçi ve yoksul çocuklarının yüksek öğrenim yapmalarını istemektedirler. Alman işçileri arasında bile liseye giden çocuğu olanlar parmakla gösterilebilirler. Bununla da Batı Alman eğitiminin yoksul halktan yana olmadığı görülmektedir. İlerici öğretmenlere Alman okul yönetimleri, konsoloslarla işbirliği yaparak baskı yapmakta hatta öğretmenlikten atmaktadırlar. Çoğu çocuklarımız, kardeşlerimiz ve akrabalarımız olan binlerce gençlerimiz, bizlerin burada olmamızdan ve Türkiye'de okuma koşullarının olmadığından dolayı buradaki yüksek okullarda okumaya çalışmaktadırlar. Bu gençlerimiz aslında işçilerin, köylülerin ve yoksulların çocukları olduğundan dolayı, yüksek okul ve

üniversite yöneticileri tarafından okullara alınmamakta veya zorluk çıkartılmaktadır.Polis oturma müsadesi vermemekte,Türk konsoloslukları ve öğrenci müfettişliği bu gençlerimize zorluk çıkartmakta ve çeşitli baskılar uygulamaktadırlar.Bütün bunlar bize yoksulların çocuklarının yüksek öğrenim yapmalarını engellemek için yapılmaktadır.

gençlik meseleleri ve emperyalist yoz kültür:

Bugün Almanya'da bulunan,çoğu çocuklarımız olan gençlerimiz de çalışma ve öğrenim şartları bakımından çeşitli zorluklarla karşılaşmaktadırlar.Çalışan gençlik arasında işsizlik yüksek boyutlara erişmiş olup onbinlerce genç belli bir mesleği olmadığından sokaklarda kalmıştır.Gençlerimiz,bilinçli ve sistemli olarak Batı Alman devleti tarafından her türlü eğitimden yoksun bırakılmaktadır.

Gençlerin büyük bir çoğunluğu ilkokulları bitirdikten sonra her hangibir meslek öğrenmek istedikleri halde,patronlar tarafından çıkarılarak bile işe alınmamaktadırlar.Bütün bunların yanı sıra gençler,Batı Almanya'daki kültürün de etkisiyle bugün olduğu gibi gelecekte de kendileri ve ana-babaları için büyük problemler yaratmaktadırlar.Bu kültür,emperyalistler tarafından sistemli olarak gençlik arasında gelişmesi teşvik edilmektedir.Emperyalist kültürün önemli özelliklerinden moda,esrar ve seks vb. vasıtasıyla gençlerimiz bireyci,asi veya uyusuk bir yaşantıya itilmekte ve hayatları çürütülmektedir.Bu nedenle de son yıllarda gençler arasında suç oranı yükselmiştir.

Diğer yandan bu kültüre ve işçiler üzerinde uygulanan baskılara karşı çıkan,demokratik haklar isteyen gençlerde bizler gibi baskılara maruz kalmaktadır.

taşınma yasakları:

Son iki yıldan beri Batı Almanya'nın bazı eyaletlerinde şehir değiştirmeleri ve hatta bazı şehirlerde de mahalle değiştirmeleri yabancı işçilere yasaklanmıştır.Taşınma yasağı olan yerlerde bir yabancı işçi (özellikle Türkiyeli işçi) iş bulsa bile,bu şehir ve mahallelerde oturamamaktadır.Esasında Alman devletinin aldığı bu tedbir,kendi çabasıyla iş bulabilen yabancıların çalışmasını önlemek için alınan gaddarca bir tedbirdir.Onlar bu şekildeki tedbirlerle bir yandan yabancı işçilerin işsiz kalmalarını sağlayacaklar öbür yandan da akıllarınca,yabancı işçilerin belirli şehirlerde ve mahallelerde yoğunlaşarak birleşmelerini önleyecekler,onlar iş

bulmamızı önleyebilirler ama,biz işçilerin ortak hakları için birleşmemizi önleyemeyeceklerdir.

iş yerindeki baskı ve sömürü:

Son 20 yıldır Batı Almanya'ya çeşitli yoksul ülkelerden işçi getirilmeye başlanmıştır.İlk gelen işçilere en az bir yıllık kontrat imzalatılmıştır.Bu bir yıl boyunca hiç dil bilmeyen biz yabancı işçiler işyerlerindeki en ağır işlerde çalıştırıldık.Kontratlı işçilerin en küçük bir itiraz veya direnmesi "geri gönderirim" tehditleriyle bastırılmıştır.Genellikle biz yabancı işçiler buralara eklemek paramızı kazanmak için gelirken,bizlerin eline bakan yoksul ailelerimizin geçimlerini de temin etmek zorunda olduğumuzdan bu baskıları,tehditleri ve hakaretleri sinemize çekmek zorunda kaldık.Ama bu durum bizim önceden umut ettiğimiz şekilde kontratlar bittikten sonra ortadan kalkmadı.yeni biçimlerle devam etti.

Patronlar bizleri Alman işçi arkadaşlarımıza karşı tehdit ve baskı unsuru olarak sürekli şekilde kullanmıştır.Patronlar,Alman işçilerinin çeşitli mücadelelerle aldıkları hakları akort ayarlamalarını daha süratli çalışmamızı,daha çok iş yapmamızı sağlayarak bozdular.

Patronlar,fabrikalarda yabancı işçileri en ağır işlerde, en kötü iş şartları altında,hiçbir itiraz istemeden,çoğunu hasta hasta çalıştırmaktadırlar.Batı Almanya'da çalışan biz Türkiyeli işçileri en sıkı doktor kontrollerinden geçirerek buralara kadar getirdiler.

Biz yabancı işçiler: Kaynak,torna,freze atölyelerinde: toz,zehirli duman ve yağ kokuları - Dökümhanelerde: demir tozları - Madenlerde: Maden tozları,zehirli gazlar ve devamlı ölüm tehlikesi - Boyahanelerde: Zehir saçan boya ve benzin kokuları - Çeşitli atölye ve bantlarda: Kaynak dumanları - Mobilya ve terzi fabrikalarında: Toz ve benzeri sayılamayacak kadar çok kötü iş şartları altında çalıştırılmaktayız.Dil bilmemeziğimiz ve birlik olamamazlığımızdan bu kötü iş şartlarının düzeltilmesini bile isteyemedik.Patronlar,arttırdıkları iş hızına oranla,artan bu kötü iş durumlarını vantilatör vb. hava temizleme cihazlarını değiştirmemiş,yenilememiş olduğundan çalışma yerlerimiz sıhhatimizi hergün biraz daha bozmuştur.

Bu ve buna benzer kötü iş şartlarımız saymakla bitmeyecek kadar çoktur.Bizler böylece; ağır işlerde kısa bir zamanda belimizi incitmiş veya bir yerimizi sakatlamış,midemiz,barsaklarımız,ciğerlerimiz hastalanmış,gözlerimiz bozulmuş duruma düştük.

İşyerlerinde makinalar, kızaklar, bantlar, presler; tamir ve bakıma tabi tutulmamış, yenilenmemiş, teknik ve sağlık kontrolü fabrikalardan adeta tamamen kaldırılmıştır. Bu sebeplerden ötürü bir çok arkadaşımız işkazalarında ölmüş, binlerce arkadaşımız ise parmaklarını, ellerini, kollarını, ayaklarını kaybederek sakat kalmışlardır.

Biz yabancı işçiler buralara sapa sağlam geldik, ama şimdi; onbinlerce ve onbinlercemiz sakat veya hasta duruma düştük. Çoğumuzun aileleri ve çocukları öksüz kaldı. Sistemin ahlak kokuşmuşluğu da onbinlerce yuvayı yakmıştır.

İşyerlerinde patronlar ve uşakları Alman işçilerini yabancı işçilere, yabancı işçileri de birbirlerine düşman etmek için çeşitli ayırımlar ve düşmanlıklar yaratmaya çalışmaktadırlar.

sosyal durumumuz :

Patronlar çeşitli yayın organları, televizyon, radyo vb. araçlarla yabancı düşmanlığını körüklemektedirler. Yabancı işçilerin işlediği küçük suçlar abartılmakta ve kamu oyuna büyük bir olaymış gibi duyurulmaktadır. Alman gericilerinin teşvikiyle ev sahipleri yabancılara, özellikle Türkiyelilere ev vermemektedirler. Yabancılar en eski mahallelerde ve en kötü evlerde, bazı küçük kasabalarda ise domuz ve inek ahırlarında, işçi yurtlarında ise küçük bir odada 5-6 veya daha çok kişiyle ikamet etmek zorunda bırakılmakta ve fahiş kira alınmaktadır.

Bazı lokanta ve birahanelere yabancıların girmesi yasaklanmış, gericilerin kışkırtmalarıyla motorsikletli asi gençler yabancı işçilere birçok yerde saldırmışlar ve yüzden fazla Türkiyeli işçi çeşitli şekillerde yaralanmıştır.

Yabancı düşmanlığı yüzünden çocuklarımız buldukları mahallelerde, çocuk bahçelerinde, parklarda yalnız kalmışlar, horlanmışlar ve tartaklanmışlardır. Böylece binlerce çocuğumuz, ürkek veya asi bir şekilde yetişerek birer problem çocuk haline gelmişlerdir.

Kısaca, bizlere ve aile efradımıza her yerde ikinci sınıf insan muamelesi yapılmaktadır. Bu gaddar ve insanlık dışı propaganda ve muameleler, biz yabancı işçilerle Alman işçilerinin birleşmesini engellemek ve böylece sömürülerini daha kolay bir şekilde yürütebilmek için patronlar tarafından yapılmakta ve yaptırılmaktadır. Milletlerin aralarında düşmanlıkları körüklemek patronların sömürü metotları için vazgeçemedikleri bir şeydir.

yabancılar kanunu:

Biz yabancı işçiler Batı Almanya'da barınabilmek için zaten mevcut olan bütün kanunlara uymak zorundayız. Bu kanunlar yerli ve yabancı işçiler üzerindeki sömürü ve hakimiyeti için patronlara yeterlidir. Yabancılar kanunu ise ikinci sınıf insan muamelesi gören bizler üzerinde özel bir baskı aracıdır. Bu kanun, yerli ve yabancı ayrımı yaptığı için de ırkçıdır.

Bu kanuna göre yabancılar, yabancılar dairesinin kararıyla; yurtdışı edilebilir, uzun bir süre için sürgün hücrelerine tıkalabilirler. Ancak ülkelere sürüldükten sonra bu karara yabancı işçi itiraz edebilir. Yabancılar dairesi, bu kararları "Alman devletinin güvenliğini bozmak", "Alman devletinin yabancı ülkelerle ilişkilerini tehlikeye sokmak" gibi gerekçelerle verebilmektedir.

Esasında herhangi bir şekilde mahkeme karakteri olmayan bir kuruluşa verilen böyle bir yetki bile, bu tür bir kurumun demokratik esasların tam tersi olan, faşist ve en gerici bir karakter taşıdığına bize açık bir şekilde göstermektedir.

Şimdi; son birkaç yıl içinde kanuna dayanarak yabancılar dairesinin polis ve yabancı ülkelerin polisleriyle birlikte yaptıkları eylemlerin birkaçını açıklayalım:

Halkımızın hemen hemen tüm kesimlerinin ülkemizdeki bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi 1970 yıllarından sonra sonderece yükselmişti. Şanlı işçi sınıfımız siyasal sendika hakkını almak için yüzbinlerle İstanbul'da 15-16 Haziran 1970 yılında ayaklandı. Halkımızın mücadelesinin hedefi; gerici iktidar, amacı ise ülkemizin bağımsızlığı ve halkımızın demokratik iktidarıydı. İşte; 1971 12 Mart muhtırasıyla hakim sınıfların en gerici kanatlarından biri açık faşist terörcü askeri diktatörlüğünü kurdu. Halkımızın mücadelesi örgütsüz olduğu için bu, gericiler tarafından geçici olarak bastırılabilir. Onbinlerce işçi, köylü, genç, aydın ve devrimci zindanlara doldurularak işkence tezgahlarına götürüldü, yüz kadar devrimci katledildi, üç devrimci idam edildi, devrimciler işkence tezgahlarında öldürüldü, terör sokaklarda kol gezdirildi, sivil mahkemelerin görevleri faşist askeri mahkemelere devredildi ve bu mahkemeler 60'tan fazla idam iddianamelerini karar haline getirdiler.

İşte böyle bir dönemde Batı Almanya'da çeşitli demokratik kuruluşlar, halkımızın tümüne yapılan bu faşist baskıları Alman kamuoyuna duyurmaya çalıştı. Ama bu kuruluşların haklı ve demokratik faaliyetleri, yabancılar dairesi ve Alman polisinin, faşist MIT ile

ortaklaşa çeşitli gerekçelerle bastırılmak istendi.Ona yakın Türkiyeli ilerici zindanlara takıldı ve birçok ilericiye ise sorguya çekilerek gözdağı verildi.Bu da Batı Alman devletinin faşist Türk generalleriyle işbirliğine "Alman Devletinin Güvenliğini bozmak ve yabancı devletlerden biriyle olan ilişkilerini tehlikeye düşürmek" (burada kastedilen Türk faşist askeri diktatörlüğüdür.) gerekcesi idi.İşte yabancılar kanunu ile korunan işbirliği; bize bunun,bu kanunun faşist bir karakter taşıdığını göstermektedir.

Dış ülkelerle ilgili birçok örnek bu konuda vardır.(İran,İsrail)

Şimdi de bu kanunun işyerlerinde nasıl işletildiğine örnekler verelim: Köln-Ford Fabrikalarında,1970 yılında 12 bine yakın Türkiyeli işçinin yaptığı grevin; Bielefeld-Reinstahl demir-çelik fabrikasında yüzlerce işçinin yaptığı grevin; Fürth Dynamit-Nobeldeki işçilerin protesto hareketi ve grev girişiminin bu kanuna dayanılarak yüzlerce yüzlerce ve yüzlerce polislin köpeklerle saldırarak dağıtılması ve yüzlerce Türkiyeli işçinin yaralanması,Fürth Dynamit -Nobel işçilerinden 28 Türkiyeli işçinin zindanlarda aylarca tutulduktan sonra Türkiye'ye sürülmesi; bütün bunlar bu kanunun nasıl ve niçin işlediğini herkese açıkça göstermektedir.

Bu kanun yabancı işçilerin demokratik mücadelelerini patronların çıkarına bastırmaya yöneliktir.Böylece patronlar,yabancı işçileri daha rahat ve gaddarca sömürecekler,dolayısıyla Alman işçi sınıfına gözdağı vermiş olacaklar.

Bu kanunla,yabancıların siyasi teşkilatlarının (ilerici olanları "Gizli cinayet teşkilatıdır" gerekcesiyle,hiçbir kanuna ve mahkeme kararına dayandırılmadan nitelendirilmesi ve böyle işlem görmesi,bu kanunun tamamen anti-demokratik olduğunu açığa çıkarmaktadır.

Bu örnekler sadece,Türkiye'li işçilerle ilgili olanlardan birkaçıdır.Diğer yabancı işçilerin de mücadelelerinin,bu yabancılar kanununa dayanılarak yıkıldığına örnekler çoktur.

türkiyeli ve yabancı işçilerin baskı ve sömürüye karşı mücadeleleri ve alman polisinin tutumu:

Yukarıda yabancı işçilerin işyerlerindeki durumları kısaca ana hatlarıyla anlatıldı.Bu baskılara,sömürüye,haksızlıklara,horlanmalarına karşı birçok fabrikada başta Türkiyeli işçiler olmak üzere yabancı işçiler grevler,protestolar,çeşitli direnişlere girişmişlerdir.

Bir haftadan fazla süren Ford grevine yapılan saldırıda polis yüze yakın Türkiyeli işçiyi yaralamış,grevin lideri olan Baha Targün'ü ise tutuklamıştır,Bielefeld-Reinstahl demir-çelikte,Türkiyeli işçilerin diğer yabancı işçilerin desteğini de alarak sürdürdükleri grevde aynı şekilde bastırılmıştır.Fürth Dynamit-Nobel işçilerinin direnişi ve grev girişimi ise 250'ye kadar polisin coplu saldırısıyla bastırılmış ve 28 Türkiyeli işçi zindanlara atılmış,berçok işçi yaralanmıştır.İki aydan fazla bir zaman süren ve diğer yabancı işçilerinde desteğini alan Türkiyeli işçilerin Wies-Baden-ELES çorap fabrikasındaki grevi de polis saldırısına uğramıştır.Türkiyeli işçilerin,diğer yabancı işçilerle ve Alman işçileriyle birlikte yaptıkları grevleri burada ayrıca belirtmiyoruz.

Örgütsüz,genel destek ve dayanışmadan yoksun olmalarına rağmen Türkiyeli işçi arkadaşlarımız,patronlara ve polisin saldırılarına karşı unutulmaz örnek,yiğit mücadeleler vermişlerdir.Türkiyeli ve diğer yabancı işçilerin kamuoyuna duyurulmayan mücadeleleri ise saymakla bitmeyecek kadar çoktur.Biz yabancı işçilerin bütün bu mücadelelerinin yıkılmasının sebebi,örgütsüzlük ve dayanışmadan yoksun olmasıdır.

alman polisinin faşist tutumu:

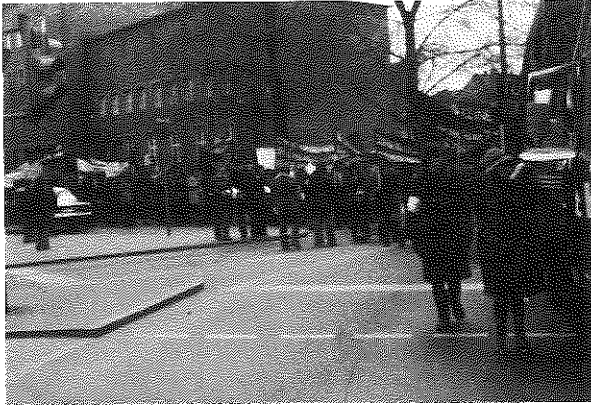
Alman polisi yabancı işçileri yıldırım için üzerimizde birçok baskı metotları uygulamaktadır. İş yerlerindeki mücadelelerimizi dağıtmak için gaddarca saldırılara girişmekte, polis karakollarında ve dairelerinde bizleri horlamakta, oturma müsadelerimizi uzatmamak için elinden geldiği kadar engeller çıkarmakta, çeşitli evlere "Turist işçi arıyoruz gibi gerekçelerle baskınlar düzenlemekte, dışarılarda gereksiz yere hüviyet kontrolü yapmakta, yabancı işçilerin arabalarını durdurarak kontrol ve arama yapmakta, küçük olayları bahane ederek birçok yabancı işçiyi nezarete almaktadırlar. Bazı işçi

arkadaşlarımız ise karakollarda dövülmekte ve bu baskılar sokaklarda yabancı işçileri öldürmeye kadar vardırılmaktadır.Geçen yıl içinde suçsuz yere Osman Sayın adlı bir yurttaşımız Frankfurt polisi tarafından öldürülmüş; Stuttgart'ta da Vahit Ünler adındaki bir arkadaşımız polisin baskısından korktuğu için,hiçbir suçu olmadan götürüldüğü karakoldan kaçıma teşebbüs ettiği için öldürülmüştür.Polisin bu haince yabancı işçileri katletmeye kadar vardığı baskılar ve bu baskıların her geçen gün durmadan yoğunlaşması belirli bir yabancı düşmanlığı politikasının eseridir.

çeşitli alman sendikalarının ve alman sendikalar birliğinin (dgb) nin tutumu:

Biz Türkiyeli işçilerin büyük bir kısmı,sendikaların varlığını Batı Almanya'ya geldiğimizde gördük.Vasat bir sendika bilincimiz bile olmadan işyerlerinde yapılan baskıyla üye olduk.

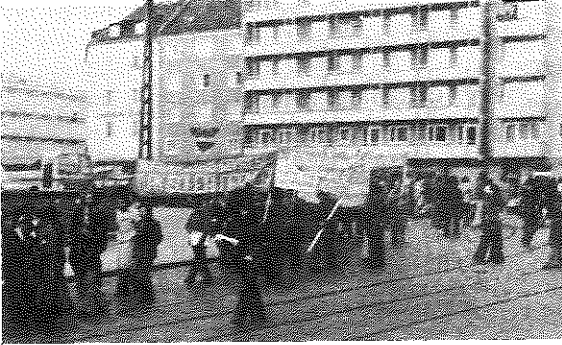

Bu yüzden Batı Almanya'da Türkiyeli işçiler yüzde olarak,Alman işçilerinden daha fazla örgütlüyüz.Ama bu,genel olarak sendikaların bizi soymalarından başka birşey değildir.Çünkü birçoğumuz sendika denince,işçilerin işyerlerindeki örgütünü anlıyoruz.Fakat DGB'nin böyle bir durumunun olmadığını işyerlerinde hergün,heran görüyoruz. Ayrıca Türkiyedeki işçi sınıfının açığından açığa patronların borusunu çalan,işçileri satan ve mücadelelerini bastıran Türk-İş'le elele olması,bizlere DGB'nin ne olduğu hakkında bir karar verdirebilir.

Çeşitli Alman sendikaları,bizlerin tarafını hemen hemen hiç tutmamış,hatta işyeri temsilcilikleri (Betriebsrat) vasıtasıyla,patronların biz üzerindeki ayrı bir baskı aracı gibi durmaktadırlar.

Sendikalar ve yöneticileri bizlerin kendilerine işi düştüğünde,yardımcı olmamakta,yapılan haksızlıkları,baskıları ve insafsız sömürüyü görmezlikten gelmektedirler.İlerici işçi arkadaşlarımıza "Komünist" diyerek onları bizlerden tecrit etmeye çalışmaktadırlar.Bu arkadaşları sendika temsilciliklerinde ve hatta sendikalardan atmaktadırlar.

Patronlar: Sendika temsilciliklerinde , işyeri temsilciliklerine seçilenleri işçilerden ayırmakta ve onları işçilerin sırtından geçiren yeni parazitler haline getirmektedirler.Her yeni sendika temsilciliği ve işyeri temsilcilikleri için yöneticiler,kendileri bir listede hazırlamakta ve bu listenin "sendika listesi" olduğunu,bu listeden başka listelerin (Sendika düşmanı olanların listeleri) olduğunu ve

işçilerin bu listelere oy vermemeleri gerektiğini propaganda etmektedirler.Oysa ayrı listeler,sendika listelerinin hazırlanmasının demokratik olmamasından ortaya çıkmaktadır.

Yabancı işçilerin arasından seçilen,uşak ruhlu olmayan ilerici sendika ve işyeri temsilcilerine baskılar yapılmakta ve onların işçilerden yana çalışmalarını önlenmeye çalışılmaktadır.Bu sendikaların hepsi yukarıda bahsedilen grevlerde,açıktan açığa patronların tarafını tutmuşlar ve polisle elele vererek grevleri bastırılmışlardır. Bu da bu sendikaların patronların işbirlikçileri olduğunu göstermeye yeter.

Biz yabancı işçilerin sosyal durumları,polis tarafından uğradığımız baskılar vb. karşısında bu sendikalar bazen genel laflar ederek işi geçiştirmeye çalışmaktadırlar.Bu sendikalar bizlere hiçbir surette yardımcı olmamaktadırlar.Bu sendikalar aslında,işçi sınıfı arasındaki patronların örgütü haline gelmiştir.

şirketler meselesi ve sahte şirketler:

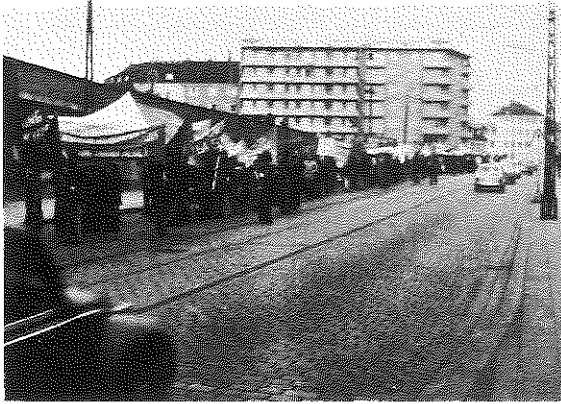
Yurdumuzda hakim sınıflar, son yıllarda halkın elinde bulunan üç-beş kuruşu toplamak, işletmek ve sonra da gaspetmek için (Halk Açık Şirketler), (Halk Sektörü) paravanaları altında bizlerin, yemeden, içmeden keserek biriktirdiğimizi elimizden almak için yurtdışına yadıldılar. Birçok arkadaşımız, bu şirketlere üye oldular. Böylece milyarlarca lira para hakim sınıfların eline verildi.

Halk Açık Şirketler: Türkiye'deki büyük patronların bizlerin paralarına göz dikmesiyle ortaya çıkmıştır. Patronlar, yüksek fiatlarla fabrika hisselerinin bir kısmını satarak sermayelerini çoğaltmaktadırlar. Onlar böylece, bu şirketlerde (Hisse Sahibisin) diye bizlerin bir kısmını aynı şirkette çalıştıracak, biz de kendi işimiz diye üretimde fazla başka gayret göstereceğiz. Ama zamanla, şirket zarar gösterecek, başka başka yatırımlar yapılacak, başka şirketlerle işbirliği maskesi altında sermaye başka yerlere aktarılarak, şirket ya hileli iflase gidecek ya da bizlerin, güçleşen hayat koşulları altında hisselerimizi borsalarda yok pahasına satmamızla hissə senetleri elimizden gidecektir.

Aynı şehir veya bölgeden gelen arkadaşların geleceğini garanti altına alma ve bazılarının zengin olma hayali ile kurduğu birkaç milyon sermayesi olan şirketlerde; Üretime geçildiği zaman aynı veya benzeri malı üreten büyük patronlarla üretimde rekabete düşmekte, kurulan fabrikalar daha ilk anda rekabet durumuna düşmekte, kurulan fabrikalar daha ilk anda rekabet yapamadığından kapanmak veya büyük şirketlerin şubesi olma durumuna düşmektedir.

Ayrıca "şirket" paravanası altında, geçen yıl gazetelerinde açıkladığı gibi yüzbinden fazla işçi arkadaşımız dolandırılmıştır. Paraları toplayanlar gene büyük patronlardır. Bunlar şimdi ortalıkta yokturlar. İşte yüzbinlerin alın teri, işte çeşitli zorluklarla karşılaşarak, Alman patronlarına senelerce ölesiye çalışarak biriken paralarının akibeti.

Rizler böylece bu ve buna benzer örneklerle kurtuluşumuzun şirketlerle, zengin olma hayalleriyle olamayacağını gün geçtikçe kavriyoruz. Bu soygunların çoğunluğu Türkiye hükümetlerinin yardımı veya göz yummasıyla yapılmaktadır. Türkiye hükümeti ayrıca bizleri açığa çıkararak soyan bu soyguncu patronları aramamaktadır.

soyguncu export, uçak şirketleri ve tercümanlar:

Bizlerin, Almanya'nın yabancısı olmamızdan faydalanan bazı exportlar kilo ve sayı hesaplarıyla fabrikalardan çürüğe çıkartılmış malları bizlere binbir tatlı dille satmaktalar. Aslında, başkalarının mülkiyetlerinde olan arsa ve hayali daireleri satarak soymaktadırlar. Bizler ayrıca para, arsa, dairelerinin akibetlerini öğrenmek için özel masraflar etmek zorunda kalmaktadır.

Çeşitli uçak şirketleri bizlere, kalkmayan hayali uçaklar için bilet satmaktadırlar. Yolcu olarak elimizdeki biletlerle hava alanına gittiğimizde bu adamları ortalıkta göremediğimiz gibi uçakların da olmadığını görünce şaşırıyoruz. Böylece bu soyguncular bizleri soymakta ve senelik izinlerimizi harap etmektedirler. Paramızı alıyorlar ve bizler paramızla ortalıkta rezil duruma düşüyoruz. Bu hainlere Alman polisi ve adliyesi hiçbirşey yapmamaktadır.

Türk Hava Yolları ise: uçakları bazen, saatlerce bazen de tehirli kaldırmakta ve eşyalarımız durmadan kaybolmaktadır. Eşyalarımızın bu ortadan yok oluşu Türkiye devleti vasıtasıyla bizleri soymaktadır ve devlet buna karşı bugüne kadar herhangi bir tedbir bile alınmış değildir.

Dışarıda birçok tercüman, işyerlerindekiinden çektiklerimiz yetmiyormuş gibi bizleri soymaktadırlar. Bunlar, küçük tercüme ve tercümanlık işleri için bizlerin günlerce çalışarak kazandığımız parayı almakta, mahkemelerde bizleri haklı olduğumuz halde karşı tarafa satmakta ve haksız çıkarmaktadırlar. Bunlar çeşitli firma, banka ve sigortalıların temsilciliğini yaparak soymaya çalışmaktadırlar. Mesela bunlardan Güneş Sigorta, Vakıflar Bankası ve Deutsche Ring

denilen sigorta şirketleri servet biriktirme kanunu ile küçük tasarruflarımıza el koymaktadırlar.Onlar bizim alanterimizi böylece cebe indirmektedirler.

almanya'daki faşist ve gerici yuvaları:

Sön birkaç yılda:"soyguncu exportların,şirketlerin,tercümanların ve konsolosluklarla Türkiyedeki gerici çevrelerin aktif maddi desteği ile Almanya'da Türkiyeli işçiler arasında faaliyet gösteren dernekler ortaya çıkmış ve bunların sayıları durmadan artmaktadır.Bu dernek ve kuruluşlar,millî ve dini düşüncelerimizi istismar ederek,arkadaşlarımızı gerici emellerini gerçekleştirmek için toparlamaya çalışarak,ilerici unsurlara karşı kullanmayı amaçlamaktadırlar.Bunlar; milliyetçi,ülkücü,islam dernekleri adı altındaki kuruluşlarla,faşist düşünceleri bazı geri bilinçli Türkiyeli işçi arkadaşlarımıza aşılamaaya çalışarak,işçilerin hakları için verdikleri mücadeleleri içten yıkmaya çalışmaktadırlar.

Bunların bir bölümü,birçok şehirde kuran kursları açmakta ve ilkokul çağındaki çocuklarımızın gelişmelerini önlemektedirler. Bunlar esasında bu kursları ve dernekleri vasıtasıyla öğrenci velileri arasında ilişki kurmaya çalışmaktadırlar.Bu ilişkiler neticesi gerici fikirler durmadan yayılmaktadır.

Bütün bu faşist ve her türlü gericiler esas olarak konsolosluklardan ve Türkiyedeki gerici çevrelerden direktif ve maddi yardım almaktadırlar.Hainlerden bir grup,birbuçuk yıl önce ilerici bir arkadaşımız olan Hamburg İşçi Derneğinin,işçiler yararına çalışmasının mücadelesini veren Neşet Danış'ı konsolosluk görevlileriyle birlikte Alman polisinin gözü önünde katletmişler ve birçok yerde ilerici işçilere ve derneklerine saldırılar yapmışlardır.

türk konsolosluklarının durumu:

Esasında bizlere yardım etmeleri,işlerimizi görmeleri için kurulan konsolosluklar; işlerimizi yapmamakta veya zorluklar çıkarmakta ve düşman gibi davranmaktadırlar.

Birçok işçi arkadaşımız,konsolos ve memurlar tarafından hakaret görmekte ve horlanmaktadır.Hatta memurlar daha da ileri gidererek işçi arkadaşları dövmektedirler bile.İşlerimizin yapılması kolaylaştırılacağı yerde,her geçen gün zorluklar arttırılmaktadır.

Bizler genellikle işyerlerimizden izin alarak konsolosluklara gidiyoruz.Bürokratik işlemler,konsolos ve memurların sohbet, çay

toplantıları yüzünden,işlerimiz başka bir zamana veya başka bir güne atılmakta ve bize bir gün daha kaybettirilmektedir.

Hemen hemen her muamele için harç alınmaktadır.Bu,esasinda konsoloslukların haracı haline getirilmiştir.Bazı konsolos ve memurları bizlere tercümelerimiz ve bazı işlerimiz için soyguncu tercümanları,exportları tavsiye etmektedirler.Bu da,onların soyguncularla işbirliği halinde olduklarını göstermektedir.

Konsolosluklar,işyerlerimizde ve dışarıda problemlerimizle ilgilenecekleri yerde,işçi ateşelikleriyle birlikte patronlarla birleşerek bizler üzerindeki baskıların ve sömürünün arttırılmasını kolaylaştırıyorlar.İşçi ateşeleri yaptıkları çeşitli toplantılarda ilerici işçi ve derneklerinin tesbiti ve bunların nasıl yıkılabilecekleri üzerinde tartışıyor ve çoğu da yukarıda bahsi geçen gerici ve faşist yuvalarını fiili olarak idare ediyorlar.Konsolosluklardaki din görevlileri ise gene bu gerici yuvalarının en faal destekçiliğini ve bazen de önderliğini yapmaktadırlar.

Konsolosluklar bu halleriyle biz Türkiyeli işçilere,düşman;her türlü gericiliğin kaynağı durumundadırlar.

türkiyede yiğitçe mücadele ve- ren halkımız ile dayanışma:

Ülkemizde yoksulluk,sefalet ve işsizlik durmadan artmaktadır.Emperyalistlerin sömürüsü hat safhaya ulaşmış ve ülkemiz çeşitli emperyalist devletlerin cirit attığı bir sömürü alanı haline döndürülmüştür.

Emperyalistlerin işbirlikçilerinin ve toprak ağalarının iktidarları halkımıza uzun yıllardan beri kan kusturmaktadır.başka işçi sınıfımız olmak üzere halkımızın bağımsızlık ve demokrasi mücadelesi bugün de MC (Milliyetçi Cephe) iktidarı vasıtasıyla boğulmaya çalışılmaktadır.

İşçiler,fabrikalarda; köylüler,kırlık bölgelerde; küçük üreticiler,mahsul fiatlarının artması için; öğrenci gençler,okullarda; memurlar,sendikal hakları için,yiğitçe mücadelelerini her türlü baskılara,siyasi cinayetlere,sürgünlere,zindan cezalarına ve işkencelere rağmen sürdürmektedirler.

Hakim sınıflar ve uşakları sadece son birkaç ay içinde kırk kadar devrimci katletmiş,yüzlerce işçi,köylü,aydın,genç ve devrimci zindanlara tıkmış,ilerici dernek ve gazeteler kapatılmış,devrim için şehit olan devrimcilerin arkadaşları "suçlu" diye zindanlara tıkmıştır.Kürt milletine milli baskı gün geçtikçe yoğunlaşmakta,binlerce askeri komando Kürt Milletinin yoğun olduğu bölgelerde kol gezerek zulüm saçmaktadır.

Türkeş'in faşist komandoları cinayet ve faşist saldırılarını çeşitli devlet kurumları ve polis ile elele vererek gerçekleştirmektedirler.

Ordunun büyük generalleri,çeşitli vesilelerle verdikleri demeçlerle,halkımızı tehdit etmekte ve gözdağı vermektedirler.

Biz Türkiyeli işçiler,ezilen ve sömürülen halkımızın kopmaz bir parçasıyız.Bütün bu olaylar karşısında seyirci kalamayız ve bizim yerimiz halkın saflarıdır.

Bizim burada baskılara ve sömürüye karşı vereceğimiz mücadele esasında,halkımızın mücadelesiyle dayanışmanın esasını teşkil edecektir.

mücadele metodumuz:

Biz Batı Almanya'daki Türkiyeli işçilerin dernekleri; tüm olarak Batı Almanya cemiyetler kanununa tabi olup,mücadele metodumuz demokratiktir.Haksızlıklara,baskılara,faşizme,emperyalizme ve feodalizme karşıdır.

Batı Almanya'da bulunan işçilerin işyerlerinde , Batı Alman devlet dairelerinde ve kurumlarında,konsolosluklarda vb. yerlerde uğradıkları haksızlıklara karşı mücadele ederek işçilerin safında olduğumuzu pratikte gösteririz.Almanyada çalışan çeşitli milliyetlerden işçilerin birliğini ve birlikte mücadelesini sağlamaya çalışırız.Bunun içinde çeşitli milliyetlerden işçilerin teşkilatlarıyla amaçlarımız doğrultusunda dayanışmaya gideriz.

Soyguncu ve gerici yuvalarına karşı aktif,demokratik mücadele ederek,onların gerçek karakterlerini ortaya koyarak,soyguncu export şirket ve tercümanların yaptıkları soygunlara karşı işçi arkadaşlarımızı uyararak mücadele edecektir.

Mücadelemiz; Toplantılar,bildiriler,gazeteler,protesto,gösteri ve yürüyüşleri,açlık grevleri,grev ve mücadele durumundaki işçi ve ilericilerle dayanışma ve yardım etme;emperyalist yoz kültürüne karşı,halk kültürünü geliştirici halk geceleri düzenleme ve aşağıdaki şiarlarımız doğrultusunda olacaktır.

- Patronların bizleri Alman işçilerine karşı ve rekabet unsuru olarak kullanmalarına son verilmelidir !
- Eşit işe eşit ücret ödenmelidir !
- Yerli ve yabancı ayırımına ve her türlü yabancı düşmanlığı girişimlere,propagandalara son verilmelidir !
- Yabancıların ev problemi devlet tarafından halledilmelidir !
- Yabancı işçilerden,kötü,küçük oda ve evler için fahiş kiralar alınmasına son verilmelidir !

- İşsiz kalan tüm yabancı işçilerin oturma ve çalışma müzadeleri, bit-tiginde yenilenmeli ve bu konuda hiç bir şekilde sınırlama yapılma-malıdır !
- Ülkelerine dönen işçilere, ülkelerinde işsizlik sigortası olmasada, işsizlik sigortası ödenmelidir!
- İşsizlere ödenen işsizlik parası süresi en az iki misline çıkarılma-lıdır !
- İşyerlerinde, krizden faydalanılarak, çalışanlarımıza baskı, tehdit ve diğer metodlarla daha fazla iş yaptırmaya, akortları arttırmaya son verilmelidir !
- Ülkeye temelli dönen her isteyen arkadaşta emeklilik keseneği, patron lardan kesilen primlerle birlikte derhal ödenmelidir !
- Normal emekli olmak isteyenlere, emeklilik keseneği patronlardan ke-silen primlerle birlikte Türkiye'ye derhal gönderilmeli ve Türkiye' deki emeklilik işlemleri bizlerin buradaki keseneklerimize oranlana-rak yapılmalıdır !
- Geçen yıl kesilen çocuk paraları, çocuklarımız ister burada, ister Tür-kiye'de olsun tekrar ve tam olarak verilmelidir!
- İlkokul çağındaki çocuklarımıza, kendi dillerinden öğretim yapan tam sınıflar açılmalı ve Türkiye'de geçerli resmi diploma verilmelidir !
- Okullarda Alman öğretmen ve yöneticilerinin yabancı düşmanlığı pro-paganda yaparak; Alman öğrencilerinin yabancı öğrencilere düşman edil-mesine son verilmelidir !
- Yabancı işçi çocuklarında lise bölümlerine kolaylıkla ayrılmalı ve bu konudaki bütün engellemeler kaldırılmalıdır !
- Yüksek öğrenim yapan gençlerimize, hangi okula giderlerse gitsinler Bafög bursu verilmelidir !
- Alman polisinin gençlerimize uyguladığı baskılara ve çıkardığı zor-luklara son verilmelidir !
- Yabancı öğrencilerin tümüne Alman öğrencileriyle birlikte öğrenimde eşitlik sağlanmalıdır !
- Yüksek öğrenim yapan gençlerimize yapılan her türlü baskılar ve mü-fettişliklerde, konsolosluklarda çıkartılan tüm zorluklar kaldırılma-lıdır !
- Şehirlere ve mahallelere konulan bütün taşınma yasakları kaldırılmalı-dır !
- Almanyada çalışan çeşitli milliyetlerden işçilerin birliğini ve bir-likte mücadelesini sağlamaya çalışırız. Bunun içinde çeşitli milliyet-lerden işçilerin teşkilatlarıyla amaçlarımız doğrultusunda dayanış-maya gireriz !

- İkinci sınıf insan muamelesine son verilmelidir !
- Gerici yabancılar kanunu kaldırılmalıdır !
- İşçilerin ve ilericilerin demokratik mücadelesi "Devletin güvenliğini bozmak" paravanasıyla bastırılmamalı ve örgütlerinin "Gizli cinayet teşkilatı" diye nitelendirilmesine son verilmelidir !
- Yabancı işçilerin evlerine ve toplu halde buldukları yerlere ne sebeple olursa olsun yapılan baskılara son verilmelidir !
- Polisin adam öldürmeye kadar vardıkları baskıların tümü kaldırılmalıdır !
- Frankfurt'ta Osman Sayın, Stuttgart'ta Vahit Önler isimli Türkiye'li işçileri katleden polisler mahkemelerde cinayetlerinin hesabını vermelidirler !
- Alman polisi siyasi meseleler için MİT ile ortak çalışmaya son vermelidir !
- İşçi tarafından olan sendikacılara ve devrimci işçilere yapılan baskılar ortadan kaldırılmalıdır !
- Sendikalara ve işyeri temsilciliklerine seçilen yabancılar kendi insiyatifleriyle tercüman tutmalı ve bu tercümanların ücreti sendikalar tarafından ödenmelidir !
- Sendikalar, bütün yabancıların sosyal meseleleri ile yakından ilgilenmelidirler !
- Tercümanların çeşitli işçi düşmanı amir ve memurların işçiler üzerindeki baskıları ve horlamaları kaldırılmalıdır !
- Türkiye'den buraya şirketçi gönderilmesi önlenmeli ve bu şirketlerin devlet ve konsolosluklarca desteklenmesine son verilmeli !
- Arkadaşlarımızı dolandıran şirketçiler yakalanmalı ve aldıkları paranın geri ödenmesi sağlanmalıdır !
- Soyguncu export, uçak şirketleri ve tercümanların soygunlarına son verilmeli ve cezalandırılmalıdırlar !
- Konsolosluklar tercüme servisleri açmalı, böylece işçilerin soyulmaları kısmen önlenmelidir !
- Konsoloslar ve memurlar; görevlerini yerine getirmeli, her türlü bürokratik zorluklar kaldırılmalı ve bizlere insanca muamele etmelidirler !
- İşçilere hakaret eden veya onlara el kaldıran işçi düşmanı konsolos ve memurlar görevlerinden atılmalı ve cezalandırılmalıdır !
- Yabancı işçilerin ekonomik kriz'in sorumlusu olduğu propagandasına son!
- Önce Alman, sonra ortak pazar, sonra da ortak pazar dışı ülkelerin işçileri sıralamasının yapıldığı 19. madde kaldırılmalıdır!

T Ü Z Ü K

Madde: 1- FEDERASYONUN ADI VE MERKEZİ:

Federasyonun adı ALMANYA TÜRKİYELİ İŞÇİLER FEDERASYONU
(ATİS) dur.Merkezi DUISBURG'tur.

Ad ve merkez Federal Almanya mahkemelerinde tasdik ettirilir.

Madde: 2- AMAÇLAR:

Federasyonun amacı:

- a) F. Almanya'da çalışan ve yaşayan Türkiyeli İşçiler arasındaki dayanışma ve kardeşlik bağlarını geliştirmek,
- b) Türkiyeli işçilerle,F. Almanya'da çalışan bütün diğer milliyetlerden işçiler arasındaki dayanışmayı geliştirmek,
- c) İşçilerin ekonomik ve demokratik taleplerini savunmak,
- d) Halk kültürünü tanıtmak ve yaymaktır.

Madde: 3- BİRLİKTE ÇALIŞMA:

Federasyon yukarıdaki amaçlarına ulaşmak için,F.Almanya, Türkiye ve Avrupanın diğer ülkelerindeki aynı amaca hizmet eden demokratik işçi ve öğrenci teşkilatlarıyla eylem birliğine girebilir.

Madde: 4- ÜYELİK:

- A- Federasyonun tüzüğünü kabul eden;
- B- Federasyon içinde Federasyonun amaçları doğrultusunda aktif olarak çalışan;
- C- Her üyesi için yılda 5.-DM (beş DM) aidatı düzenli olarak ödeyen her Türkiyeli işçi derneği Federasyon'a üye alınabilir.

Üyelik şu şekilde olur:

Üye olmak isteyen derneğin yönetim kurulu (YK),Federasyon Yönetim Kuruluna tüzük ve katılma kararı ile müracaat eder, üyelik isteğini bildirir,bu istekle birlikte derneğin tüzüğü ve yaptığı çalışmalar hakkında kısa bilgi,Federasyon Yönetim Kuruluna iletilir.

Federasyon Yönetim Kurulu (YK) muracaattan sonraki ilk toplantısında,üyelik hakkında olumlu veya olumsuz bir karar alır.Kararını üye olmak isteyen dernek yönetim kurulu-na en geç bir ay içinde bildirir.Kararın olumlu olması halinde,dernek;Federasyon üyesi olmuş olur.

Kararın olumsuz olması halinde,üye olmak isteyen Dernek yöneticileri,Federasyon Genel Kuruluna (GK) başvurarak,Yönetim Kurulunun (YK) kararının yeniden görüşülmesini isteyebilir.Genel Kurulda (GK)üye alınmayan derneklerin söz hakkı vardır,oy kullanma hakkı yoktur.

Üyelik aidatları Derneklerin son genel kurulunda bulunan mevcut üyeler sayısı üzerinden hesaplanır ve üye aidatları 6 (altı) ayda bir 2.50 DM (ikiyüz elli pfenning) olarak ödenir.İlk taksit Federasyon Genel Kurul toplantısında ödenir.

Genel Kurul (GK) salt çoğunlukla Yönetim Kurulunun (YK) bu konudaki kararını değiştirebilir.

Madde: 5- DELEGEELİK:

- a) Her üye dernek ilk 25 (yirmibeş) üyesi için 2 (iki) delege ve ondan sonraki her 25 (yirmibeş) fazla üye için 1 (bir)er fazla delege hakkına sahiptir.
- b) Her Genel Kurul (GK)dan önce yapılacak toplantı çağrısı üzerine,üye dernek delegelerini Yönetim Kurulu (YK) kararıyla tesbit eder,Üye Dernek Yönetim Kurulu (YK),Genel Kurul (GK) toplantısından engeç 24 (yirmidört) saat önce yazılı olarak Federasyon Yönetim Kuruluna bildirir.

Madde: 6- ÜYE DERNEKLERİNİN HAKLARI:

Her üye dernek,Genel Kurula (GK) 5. maddede belirtilen oranda delege ile katılma ve bu şekilde Federasyonun çalışma tarzının tespitine aktif olarak katılma hakkına sahiptir.

Her üye dernek Yönetim Kurulunu (FYK) eleştirme hakkına sahiptir.Üye derneklerde düzenli üye olan herkes,Federasyon Yönetici Kurullarına seçilebilir.

Madde: 7- ÜYELERİN YÜKÜMLÜLÜKLERİ:

Her üye dernek Federasyon Genel Kurulunda (FGK) alınan kararları ve Federasyon Yönetim Kurulunun (FYK) kararlarını uygulamakla yükümlüdür.

Madde: 8- FEDERASYONUN KURULLARI:

Federasyonun kurulları: Federasyon Genel Kurulu (FGK), Federasyon Yönetim Kurulu (FYK) ve Federasyon Denetim Kurulu (FDK) dur.

Madde: 9- GENEL KURUL:

- Genel Kurul (FGK), Federasyonun en yüksek kuruluğudur.
- Genel Kurul (FGK), üye derneklerin Yönetim Kurulları (YK) tarafından 5. maddenin a ve b fıkralarında belirtilen şekilde tesbit edilen delegelerden ve yönetim kurulundan (FYK) oluşur.
- Genel Kurul (FGK) Olağan ve Olağanüstü olmak üzere iki şekilde toplanır. Toplanma şekli, Genel Kurulun (FGK) çalışmaları F. Almanya Cemiyetler Kanununa göreler.
- Olağan Genel Kurul (OGK) her yıl bir kez Federasyon Yönetim Kurulunun (FYK) çağrısı üzerine toplanır.
- Olağanüstü Genel Kurul: Özel durumlarda Federasyon Yönetim Kurulunun yazılı çağrısıyla, yapılacak Genel Kuruldan en az 15 (onbeş) gün önce üye derneklere bildirilir ve Olağanüstü Genel Kurul toplanır; veya Federasyonun mevcut üye derneklerinin I/IO (ondabirinin) yazılı müracaatıyla, müracaat tarihinden sonra en geç bir ay içinde yapılır.
- Federasyon Genel Kurulu (FGK), Federasyon Yönetim Kurulunun (FYK) çalışma raporunu ve mali raporunu dinler, Yönetim Kurulunu (FYK) aklar veya mahkemeye verme yönünde karar alır.
- Federasyon Genel Kurulu (FGK), gelecek dönemde yapılacak çalışmalar için bağlayıcı kararlar alır. Yeni Yönetim Kurulunu (FYK) ve Denetim Kurulunu (FDK) seçer.
- Genel Kurul (FGK), bir önceki dönemde Federasyon Yönetim Kurulunun üyelik konusunda aldığı herhangi bir kararı salt çoğunlukla bozabilir.

Madde: 10- YÖNETİM KURULU:

- Yönetim Kurulu (FYK), iki Genel Kurul (FGK) arasında Federasyonun en yüksek organıdır.
- Yönetim Kurulu (FYK), seçimi gizli oy ile yapılır ve oy pusulalarına en fazla 5 (beş) aday ismi yazılarak toptan seçilir.
- Seçilen Yönetim Kurulu (FYK), Genel Kuruldan (FGK) en geç bir hafta içinde toplanır ve aralarında görev taksimi yapar.

- Yönetim Kurulu (FYK) seçiminde,Yönetim Kurulu üyelerinden sonra en fazla oyu alan 2 (iki) kişi Yönetim Kurulu (FYK) yedek üyeliklerine seçilirler.
- Yönetim Kurulu (FYK) I Başkan,I ikinci başkan,I Sekreter, I sayman ve I üyeden oluşur.İstifalar halinde Yönetim Kurulu yedek üyeleri onların yerine alınır.
- Yönetim Kurulu Başkanı ve Üyeleri Genel Kurul (FGK) tarafından seçilir.Yönetim Kurulu (FYK),Federasyon Genel Kuruluna (FGK) karşı sorumludur.
- Federasyon Yönetim Kurulu Başkanı Federasyonun dışı karşı tek hukuki temsilcisidir.
- Yönetim Kurulu (FYK) Federasyon Genel Kurul (FGK) kararlarını pratiğe uygulama yolunda çalışır.
- Federasyon Yönetim Kurulu yeni üye almaya yetkilidir ve Genel Kurul (FGK) kararlarına uymayan derneklerin denetim Denetim Kurulunun (FDK) onayı ile üyelikten çıkarma hakkına sahiptir.
- Yönetim Kurulu tarafından üyelikten çıkarılan herhangi bir dernek bu kararın,çıkartıldıktan sonra yapılan ilk Genel Kurulda (FGK) görüşülmesini talep edebilir.
- Üye dernek atıldıktan sonraki ilk Genel Kurula (FGK) normal delege sayısıya katılır ve atılıp atılmaması hakkında oyu kullanabilir.
- Genel Kurul (FGK),Yönetim Kurulunun (FYK) kararını salt çoğunlukla yürütmeden kaldırabilir.
- Yönetim Kurulu (FYK) kararlarını salt çoğunlukla alır.
- Yönetim Kurulunun diğer bütün çalışmaları Genel Kurulda (FGK) tesbit edilen edilen program yönünde olur.

Madde: II- DENETİM KURULU:

- a) Denetim Kurulu (FDK),Genel Kurul (FGK) tarafından seçilir ve I başkan,2 üyeden oluşur.Ayrıca 2 yedek üye seçilir.
- b) Denetim Kurulunun görevi Yönetim Kurulunun yürüttüğü çalışmaların Genel Kurul kararlarına ve Tüzüğe uyup uymadığını denetlemektir.Yönetim Kurulu ile sürekli ilişkili halinde bulunur.
- c) Denetim Kurulu 3 (üç) ayda bir Yönetim Kurulu çalışmaları hakkında rapor düzenliyerek üye derneklere bilgi verir.

d) Denetim Kurulu Genel Kuruldan (FGK) en az 7 (yedi) gün önce Federasyon Yönetim Kurulunun Mali ve Karar defterlerini alır.

e) Denetim Kurulu Üye dernekler arasında ve içinde olan anlaşmazlıkları Yönetim Kurulunun (FYK) teklifleriyle denetler ve rapor düzenler.

Madde: I2. FEDERASYONUN GELİR VE GİDERLERİ :

Federasyonun devamlı gelirleri üye aidatlarıdır. Ayrıca Federasyon yayınlarından, bağış, gece düzenleme vb. yollarla düzenli gelirler elde edebilir. Gelirler kişisel çıkarlar için harcanmaz. Federasyon bütçesi Yönetim Kurulu tarafından düzenlenir ve harcamalar Yönetim Kurulu tarafından yapılır. Genel Kurul (FGK) gerekli görürse belli sayıda Yönetim Kurulu üyesini, yalnızca Federasyon işleriyle uğraşabilmesi için kişisel masraflarını Federasyon gelirlerinden karşılanır.

Madde: I3- TÜZÜK DEĞİŞİKLİKLERİ:

Federasyonun ana tüzüğü 2/3 (üçte iki) Genel Kurul çoğunluğu ile bütün noktalarında değiştirilebilir.

Madde: I4- DAĞILMA:

Federasyon, Genel Kurulun 4/5 (beşte dört) çoğunlukla aldığı kararla dağıtılabilir.

Federasyonu dağıtma kararını alan Federasyon Genel Kurulu Federasyon demirbaşlarının ne olacağı konusunda karar alır.

BASIN TOPLANTISI

ATİF kuruluşundan bir müddet sonra basın toplantısı yaparak kuruluş amaçlarını basına açıklamıştır.

ATİF'in Stuttgart'ta yaptığı basın toplantısında Almanların Türk işçilerine karşı ikinci sınıf insan muamelesi yapmalarını eleştirildi.

Stuttgart' da basın toplantısı düzenledi

ATİF, Alman yöneticilere çattı

Yukardaki resimde, HÜRRIYET gazetesinin basın toplantısı hakkındaki gazete küpürü görülmektedir.

Basın toplantısına katılan MİLLİYET gazetesinde basın toplantısını aşağıdaki şekilde vermiştir.

ATIF yöneticileri basın toplantısında

*Almanya Türkiyeli
İşçiler Federasyonu
kuruluş amaçlarını açıkladı*

**«Türk işçilerinin
ekonomik ve demokratik
haklarını savunacağız»**

- Federasyon yöneticileri, yaptıkları basın toplantısında, MC hükümetini de ağır şekilde eleştirdiler